

ΤΤΑΡΝΑΣΣΟΣ

ΕΤΟΣ Α'

30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1877

ΤΕΥΧΟΣ 6

ΦΑΝΑΡΙΩΤΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ

Την ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΘΩΜΑ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΟΥΡΟΥΖΗΣ

Τοὺς βίους τῶν μετὰ τὴν Ἀλωσιν Ἑλλήνων πολιτικῶν, τῶν καινῶν; Φαναριώτας καὶ νῦν μένον, σφρέζαρμεν ἀκριβῶς νὰ εἶστανται, διότι ἐν αὐτοῖς δυνάχεις ν' ἀνεύρωμεν πλεῖστον ὅταν δυνάμενα νὸς ἀρελέπωσιν ἥμερος ἔστι καὶ νῦν. Πρέπει τοις ἀποληλαγμένοις τῶν ἀνθιστορικῶν ἔκεινων ἴδεσθαι, διὸ τὸν εἰσι πολλοὶ προκατειλημένοι, μετὰ τῆς δεούστης ἀμεριγνύσιας καὶ ἀκριβεῖς ἐρευνῶντες τὰς διαρρόσις φάσεις τοῦ πολιτισμοῦ αὐτῶν βίου, δυνάμενοι νὰ διακρίνωμεν ἐν αὐτοῖς οὐδὲ μόνον πολιτικὴν διενότηταν ἐν τῇ διεξαγωγῇ μεγάλων ζητημάτων, ἀλλὰ καὶ θηραν φελοποτήτων, ἀρετῶν, ἃς παραβλέψοντες οἱ εἴδεις αὐτοπαθεῖαις οἱ ἐκ συμφέροντος ἀνάξιοι τοῦ ὄνοματος ἱστορικοῦ, ἐγήγραπταις ν' ἀμαρτώσωσι τὰς ὄνοματας αὐτῶν διὰ τοις ίσων πράξεων, διὰ σωροῦ μέριστηκῶν ἐπιμέτων καὶ μήσαντας τὰς τοῦ βίου αὐτῶν ἀφηγήσεις. Καὶ περὶ μὲν τούτων σύλλογε.

Προκειμένου δέ οὖτις νὰ δημοσιεύσωμεν ἔγγραφά τινας ἀναγερόμενα μὲν εἰς τὸν Ἀλέξανδρον Μούρούζην παρηγόρηθέντα δ' ἥμερον περὶ τοῦ διακεκριμένου φίλου κ. Ματθαίου Παρανίκα, κρίνομεν δέον νὰ προτάξωμεν τινας περὶ τῶν φαναριώτῶν ἡγεμόνων, ἀπόσπαντες τερψχει τινας ἐκ τῆς περὶ τούτων ἀνεκδότου ἥμερων διατριβῆς.

«..... Κατορθώσας οὕτως ὁ Ἑλλην τοῦ Φαναρίου διὰ τῆς ἵκανότητας
ΤΟΜΟΣ Α'

τος καὶ πολιτικῆς αὐτοῦ ἐμπειρίας ν' ἀναβήῃ εἰς τὸ διφηλὸν σύνθετον τοῦ διεργούντως τῆς Πύλης, ἔχοντος δὲνώτερον. Ομολογούταν δὲτι ἐνσκότων πρὸς τὴν Πύλην ὑπηρεσιῶν τῶν δύο πρώτων μεγάλων διερμηνέων. Παναγιώτην τοῦ Νικούση καὶ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου ἐδόθη ὡς ἀριθμὸν τῷ διαδόχῳ αὐτῶν Νικολάῳ Μαυροκορδάτῳ τῇ γεμονίᾳ τῆς Μολδαβίας, ἐπίσης δὲ μως πρέπει νὰ ὄμολογήσωμεν δτι τὸ ποιμένον τοῦ Ικανοποίησις καὶ τῆς φιλοδοξίας τῶν αὐτῶν παύτων. Ἐνακατασκειῶν τιναν τῆς Πύλης πρὸς τοὺς αὐτούχους τὴς γεμονίας, διώρισεν αὐτὴν τῷ 1709 τὸν πρωμαχονευθέντα Μαυροκορδάτον Νεκόλαον τὴς Μολδαβίας, καπανίθασθέντα δὲ μως μετὰ ἕνδες ἔτους γεμονίαν τοῦ θρόνου, ἐφ' αὖ ἐπέβη ὁ γνωστὸς ιστορικὸς Δημήτρες Καντεμίρης. Ἀλλὰ μετὰ ἐν ἔτος ἑξενήτῳ καὶ αὗτος τῆς ἀρχῆς ἐνθριναθέντος καὶ πάλιν τοῦ Νικολάου, δεπιε ἐναλλάξ μεταπεθεῖς εἰς τὴν τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαβίας τὴς γεμονίαν ἐκυβέρνησεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη πατρικῶς ἀμφοτέρας τὰς χώρας. Ἀπὸ τοῦ τὴς γεμονίας τούτου ἀρχεταὶ τὸ ἐν ταῖς παραδοσιανιστικαῖς τὴς γεμονίας φιλαναριστῶν παρακλήσασα μέχρι τοῦ παρόντος αἰώνος.

»Πολλὰ εἶπον καὶ ἔγραψαν κατὰ τῆς κυβερνήσεως τῶν Φαναριώτῶν τούτων τὴς γεμονίων, δτι δῆθεν πάνυ τυραννικῶς ἐκυβέρνησαν καταπιέζοντες τοὺς κατοίκους δι' ἐκτάκτων φορολογιῶν καὶ ἀλλων καταχθλιπτικῶν μέσων. Τὰ τοιαῦτα οὐδαμῶς ἔχονται ἀληθεῖσις. Η ιστορία μαρτυρεῖ δὲτι τὸ ἐν ταῖς χώραις ταύταις τὴς γεμονίας τῶν Φαναριώτῶν πασσοῦτον ἀνέπτυξε τὸν τόπον, διστε βλέπομεν δτι καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν διάρκειαν αἱ χῶραι αὗται ήσαν ἐν ἀγθυρῷ καταστάσει.. Κυβεργεῖσις πατεική, σεβασμός πρὸς τὰς ἐγχωρίους παραδόσεις, προσπάθειας δικαιονίας πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, ἀδιέκοπτος καλλιέργειας τῶν γραμμάτων, διλός ταῦτα καὶ τὰ παραπλήσιά εἰσι τὰ κυριώδη χαρακτηριστικά τῶν πλείστων τῶν τὴς γεμονίων τούτων. Ἐκ πελαστικῶν χρήνων τοὺς κάτοικους τῶν δύο τούτων τὴς γεμονίων διεγροῦντο εἰς δύο πάξιες, τὸν δὲ μὲν ἀπετέλειε τὴν ἀριστοκρατίαν, συγκεντήνη τὸν δὲ τῶν στρούγοντων τοῦ τόπου, οὔτινες ἐλέμβοντον διάφοροι πάρε τῇ αὐλῇ διποργήματα, τὸ δὲ ἔτερον ἐκ τῆς κατωτάτης πάξιας ἀπετελεῖτο ἐκ τοῦ ἀγροτοῦ δηλ. δύλου, ζεχοκουμένου ἴδιαχ εἰς τὴν γεωργίαν καὶ κατοικοῦντος τὰ πέριξ γωνίας καὶ τοὺς σύγρούς, ἐν τῷ οἱ ἀριστοκρατεῖς κατώκουν ἐν ταῖς περιτευούσαις Ιασίῳ καὶ Βουκουρεστίῳ. Οἱ φυγαριθταὶ τὴς γεμονίας διετήρησαν τὴν διαίρεσιν ταύτην. Πολλοὶ δὲ μως αὐτῶν εἰσῆγογον εἰς τὰ αὐλακάδειά ματα, τοὺς οἰκείους αὐτῶν, διότι ἐκκεστος τῶν τὴς γεμονίων τούτων ἐφερε μεθ' ἑαυτοῦ διλούς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ εὐνοούμενους—πρᾶγμα οὐδόλως ἔγενον τὴν σήμερον. — Πάντες ἐνεφοροῦντο κατὰ τὸ μεταλλον καὶ τὴν φιλογένειαν σκοτῶν, πάντες κατὰ τὸ ἐνὸν εἰργάσθησαν πρὸς ἀνέπτυξιν τοῦ τόπου.

»Καὶ δὲ μως τὰ ἔργα αὐτῶν ἀρδηγον κατεστρέφοντο ἐνεκαὶ πιεφόρων περιστάσεων· εἵτε ἐπιδρούσῃ καὶ καταπίεσις τοῦ ἐν τοῖς πέριξ διαμένοντος θιωμα-

καὶ στρατοῦ, τὴν δεπλησίαν τοῦ ὄποιου φέρεις καὶ κορέσῃ ὁ κατὰς καιρὸν ἡγεμῶν, εἴτε κατάληψις τοῦ ἐδάφους ὑπὸ ἔχθρικοῦ στρατοῦ — οὐδὲ διότις ἐκπρύσσετο πόλεμος πρὸς τὴν Ρωσίαν ἢ τὴν Αὐστρίαν τὸ θέατρον τοῦ πολέμου ήσαν εἰς δύο αὐτοὶ ἡγεμονίαι — προύξενον ἀνήκεστα δεινὸν εἰς τὰς χώρας ταύτας. Κατὰς τὴν τελευταῖσαν ταῦτην περίπτωσιν καὶ αὐτὸς ὁ ἡγεμῶν ἐτίθετο μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου, διότι τὸ πειλεῖτο ή νὰ καταφύγῃ πρὸς τὸν ἔχθρον ἢ νὰ θανατωθῇ. Βαπτὸς τούτου ἐπεβάλλετο τοῖς ἡγεμόσιν ἢ καταδίωξις διαφόρων ἐπαναστατῶν ἢ πονούργων λυμανομένων ἐνίστε τὴν χώραν καὶ ἐνοχλούντων παντοειδῶς τοὺς δυστυχεῖς χωρικοὺς, τοῦτο δὲ κατώθουν μεταχειρίζομενοι τὰ ἐξ Ἀλεξανδρίαν στρατιωτικὰ αὐτῶν σώματα καὶ διὰ γενάλης δόσεως χρημάτων. Κατόπιν δὲ τῶν τούτων ἐξαντλοῦντο καθ' ἐκάστην τὰ τῶν ἐκτάκτων φορολογικῶν ἀπαιτήσεων τῷ κατὰς καιρῷ Σουλτάνων, ὃσάκις μάλιστα τὸ πεῖλει κίνδυνος τὸ κράτος, καὶ ἐκ τῶν πρὸς τοὺς προστάτας ἀμοιβῶν αὐτῶν, ἀνευ τῶν δικοίων ἐχλονοῦντο. Διὸ ταῦτα καὶ πάντες οἱ πρότην ἡγεμόνες ήσαν πένητες διατρεφόμενοι τὸ πλεῖστον διὰ μισθοδοτήσεως ἐκ τοῦ πατριαρχικοῦ ταμείου. Μεθ' ὅλας δημοσίες ταῦτα διετέρων τὴν κατάστασιν τῆς χώρας λίγην ἀνθηρὰν, συνέτρεχον δὲ πάντοτε προθύμως ὑπὲρ παντὸς φιλανθρωπικοῦ ἔργου, ὑπὲρ ἀνοικοδομήσεως γαῶν, ὑπὲρ ευστάσεως σχολείων, ὑπὲρ ἐκδόσεως συγγραμμάτων. Εκάστη σελίς τῆς δημοκρατίας ἴστορίας καρπεῖται ὑπὸ τοιωτῶν ἀξιεπαίνων πράξεων.

»Ἐκ τῆς χορείας τῶν ἀνδρῶν τούτων ἦν καὶ ὁ Ἀλεξανδρος Μουρούζης. Ήλος τοῦ Κωνσταντίνου, τοῦ πρώτου ἐκ τῆς οἰκογενείας ταύτης ἐνκλαβέντος εἰς τοῦ μισθυρέτος ἀξιωμάτου 1714, μετὰ δὲ τριετῆ εύδοξην ὑπηρεσίαν προβιβαθέντος εἰς τὸ τοῦ ἡγεμόνος Μολδαβίας, διωρίαθη ὁ Ἀλεξανδρος τῷ 1790 μέγας διερμηνεὺς ἔνεκα τῆς συνετής αὐτοῦ πολιτικῆς, μεθ' ἣς ἐπραγμάτευθη τὴν μετά τῶν Ρώσων εἰρήνην ὡς αντιπρόσωπος μετὰ καὶ ἀλλων ἀποσταλεῖς εἰς Λάζιον. Μετὰ τὴν εἰρήνην παραχωρήθεισας αὖθις τῆς Μολδαβίας τοῖς Οθωμανοῖς, ανεδείχθη ἡγεμὸν αὐτῆς τῷ 1792 κατόπιν δὲ τῷ 1793 μετετέθη εἰς τὴν Βλαχίαν. Οἱ διονύσιος Φωτεινὸς γράφει περὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς πόλεως Δασκίας τὸ ἐπόμενο (Τόμ. ΙΙ' σελ. 378) «Ἐδιοίκησε καλῶς τὸ ὑπήκοον καὶ πρὸς τοὺς δέργοντας ἐρέστει μὲν ἀγάπην καὶ εὔνοιαν, τῷρων καθ' ἐκάστην αὐτοὺς μὲν ὄφριντες καὶ βοηθῶν πολυτρόπως ἐκκεκτον κατὰ τὸν αὐτοῦ χαρακτῆρα πρὸς δὲ τὸν λαόν ἐλείκνεντες καὶ προστῆτα καὶ δικαιοσύνην ὡς οὐδεὶς ἔπειρος· καὶ ἀγκαλία ἐπὶ τῆς αὐτοῦ ἡγεμονίας συνέβησεν δύο μεγάλα δεινά εἰς τὸν τόπον λοιμὸς καὶ λιμός, ἐξεικονύμησεν δημοσίες ταῦτα μὲ τὴν διμιατωτέρου προμηθείσαν· ἐκτισεν δέκαθισιν τῆς πόλεως Βουκουρεστίου καὶ ἐν εὑρυχωρότατον ὀσπιτάλιον διετέλεσε τοὺς ἀγίου Ἀλεξανδρού.» Ηξεθρονίσθη μετὰ τριῶν ἐτῶν ἡγεμονίαν τῷ 1797.

Τὸ δεύτερον διερίσθη ἡγεμὼν τῆς Βλαχίας τῷ 1799, φλλ' ἡ ἡγεμονία

αῦτη ἡνίκαν πολυτάρχος· ἐπαινεστάτης τις Πασθάνουγκλους τούνικ, ἔχων μεθ' ἔχοντας τὸ αἷμα τῶν γενιτσόφων κατελυμένο το πολλὰ χωρία τῆς Βλαχίας, πυρπολήσας καὶ ἐρημώσας αὐτὸς; τοῦ δὲ βιού τούτου ευράννου τὴν ὄρμὴν δὲν ἔμενήθη ἀ' ζηνχυσιτίση, ὁ αὐτοκρατορικὸς στρατός. Οἱ Μουρούζης ἀρχηγοὶ, τοῖς σώμαστος τῶν Ἀλβανῶν ἐπετέθη ἐπίσης καὶ ἀντοῖ, διότι ἤπειροι καὶ τὸ Βουκουρέστιον, ἀλλὰ μὴ δυνηθεῖς διὰ τῆς ἀνδρείας νὰ κατσέσσῃ, αὐτὸν κατώρθωσε τῇ δόσει πολλῶν χρημάτων ν' ἀπομακρύνῃ τὸν θηριώδη ἐπαναστάτην. Οὐλη σχεδὸν οὐκέτοις τῆς μεγάλης ταύτης ἐπαινεστάσσως περιγράφεται ἐν τοῖς κάτωθι δημοσιευσισθέντοις ἔγγραφοις, ἐν οἷς ἔξαίρεται ἵδιας ἡ ἄκρα ἀφοσίωσις τοῦ Μουρούζη τὸ πρὸς τὰς πρὸς τὸ Οθωμανικὸν κράτος ἔξυπηρετήσεις καὶ τὴν διαφύλαξιν τῶν δεκαιωμάτων τῆς ἡγεμονίας. Κατὸς τὴν δευτέρην ταύτην ἡγεμονίαν ὁ Μουρούζης πολλὰ ἐπράξει· διερρύθμισε τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους, συνέστησεν ἐν Σοκόλοις σχολὴν ἱερατικὴν, καρδιές σπουδὴν, ὡς γράφει ὁ Λόδιος ἐν των ἔγγραφοι, καὶ κατέχεσσιν τῶν εἰς θεραπεύην ἀφιερωμένων καὶ διδασκαλίαν τῶν θεραπέων καὶ μάθησιν τῶν καθεοπτώτων τῷ ιερῷ ἐπαγγέλματι, οἵτινες αὖ παύονται καθ' ἐκάστην δεδύεναι πρὸς Κύριον ὑπὲρ τῆς τζάρας καὶ τῶν κατοικουμένων ἐν αὐτῇ κατὰ; ο πρὸς διατήρησιν τῆς ὅποίκης ἐπροικασμότησεν. ἐτήσιον εἰσόδημον δέοντος διατάξεων καὶ πεντακοσίων γροτίων δὲ αὐθεντικοῦ χρυσοθούλαου, ἐπεκύρωσε τὰς διωρεκὲς διαφύλαξιν κρητῶν εἰς δημόσια μέρη, μετωχέτευσεν διδακταῖς εἰς Ιάσιον, ἔκτισε κρήνας καὶ σχίλια φιλένθρωπα ἔργα διεπράξειτο. Μυκηκό δρόμος τῆς πολλαπλασιάσεως, τῶν παραχών παρηγήθην οἰκειοθελῆς τῆς ἡγεμονίας, τὰ περὶ τῆς παρασιτήσεως δὲ ταύτης πράγματεύεται τὸ τελευταῖον τῶν ἔγγραφων.

Τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἔξι τὸν ἀριθμὸν φέρουσι τὰν τίτλον τοῦτον:

Mετάρρασις¹ μερικῶν χαρακτηριστικῶν δρεσμῶν σταλετῶν εἰς Βλαχίαν πρὸς τὸν ὄψην δότατον αὐθέρτην Κύριον Κύριον Ιωάννην Ἀλέξανδρον Κωνσταντίονον Μουρούζην Βοεβόδαν ἐπὶ τῆς δευτέρας ἐτούτης της Οὐργοβλαχίας αὐθετεῖται του.

A'

Καύγησε τῶν ἡγεμόνων τοῦ γένους; τῶν Ρωμαίων, πρόκοιτε τῶν μεγατάνων τοῦ χριστιανικοῦ ἔθνους, ὁ ἡγεμονεύων ἦδη τῆς Βλαχίας, υἱός τοῦ Κωνσταντίνου, Ἀλέξανδρος Βοεβόδας, σφραγισθείσαν τὰ τέλη σου ἐπὶ σύγκληφι· "Ἄμας ὅποι λάθης τὸν βασιλικὸν μου τοῦτον ὑψηλὸν πρόσωπονητὸν δρεσμὸν γνωστὸν ἔστω σοι, καντάς εἰς τὰ πολλὰ ἐπιτίσθη, καὶ φθοροποιά τολμήματα, εἰς δὲ ἀπετέλματαν δι πρωτότοχος σου Κωνσταντίνος Χαντσερόγλους, ἐνσυ-

¹ Η μετάρρασις τῶν ἔγγραφων ταῦτων ὑφείσταται Νικόλαος Πρωτόφ τῷ Θερζπεισνῷ λογίῳ ἀκράσσαντι περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 18^{ού} αἰώνος, ἐκ τοῦ καθείκος τοῦ ὄποιου ἀντεγράφησεν.

τίον, τῶν πρωτίστων μεταρρέσσων τῆς Βασιλείας μου ἔφθασεν εἰς τὰς σκηνὰς μης ὅτι καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Βλαχίας, τῆς ὀποίας ὡς κιλόρι (όψοφυλάξιον) λογιζομένης περὶ τῇ ἀρχαιᾳ βασιλείᾳ μου σκοπούμενην καὶ ἐπιθυμητὸν ἔστιν ἢ σύνεσι, καὶ ἢ καλὴ κατάστασις, ἐφευρίσκων ἀπείρους ἐπινοίας καὶ δοκιμήτης, καὶ μεταχειρίζομενος δικόφορους τρόπους, ἐξηγίωσε καὶ ἦδε κηρεσματικῶν ποὺς φαγιάδες (ύπηκόους), καὶ οὕτε εἰς τοῦτο μὴ εὐχαριστηθεῖς, οὐλᾶς ὡς ἐκ προθέσεως πάσχουν νὰ ἀλλοιώσῃ καὶ νὰ ἀνατρέψῃ τὰ θεμέλια τῆς διοικήσεως της, ἐδωλεύοντες ὁρφίκια εἰς οὐτίδιανούς καὶ ἀναξίους καταπιεῖσθαι διὰ μέτου αὐτῶν τοὺς πτωχοὺς φάγιάδες καὶ διὰ νὰ ἐνεργήσουν ίδίους σκοπούς του πολλὰ καὶ ἄλλα δύσκολα αὐτῆς ἀτοπήματα ἐπράξε, διὸ ἀπειλήσατο μεταρρύσεις της αὐθιντεῖας τιμωρήσαντες μὲ τὴν προσήκουσαν παιδίσκαν¹.

Ούτεν, ἐπειδὴ σὺ ἐκ νεαρᾶς ἥλικας διουλεύεις τὴν κακταῖτην βασιλείαν μου μὲ εὐθύτητα καὶ εἰλικρίνειαν, ἢν ἐκληρώσω κατὰ διαδοχὴν παρὰ τὸν γονέων σου, καὶ προλαβόντως εἰς τὸ ὄφελον τῆς δραγυματίας, κατ' ἕξοχὴν δὲ εἰς τοὺς μουκιαλεμέδες (συνδικαλέψεις) τοῦ Σιστούν καὶ Πατσίου, ἐν οἷς ἐπεκγυατεύθης τὰ τῆς εἰρήνης², ἀπέδειξας τὴν πρὸς τὴν βασιλείαν μου πίστιν καὶ γαιρότη (ζηλον) σου, κατεκράλλων πάσσαν ἐπιμέλειαν εἰς τὸ νὰ ἐκτελῇς δοθῖς τὰ δια διαδίκτης καὶ ἐπειτα πρὸς ἀμοιβὴν τὸν δύτας ἐπικινεῖσθαι ἐκδουλεύσεών σου κατὰ τὸν ἀνωτέρῳ τρόπον χορηγηθείσης· σοι τῆς αὐθιντεῖας τῆς Μολδαβίας, μετ' αὐτὴν ἐπιβράχειεισης σοι διὰ τὴν ἀξιότητά σου τῆς ἡγεμονίας τῆς Βλαχίας εἰς ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα φερόμενος μὲ πίστιν, ἡγωνίσθης παντοίοις τρόποις νὰ ἐπιδείξῃς ἀξίους καὶ ἀρεστὰς ἐκδουλεύσεις εἰς τὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἀπάρτισιν τῶν σύναγκοιων θυσιάστεων τῆς βασιλείας μου, εἰς τὴν διατήρησιν καὶ ὑπεράσπισιν τῶν πτωχῶν φάγιάδων εἰς τὴν εὐταξίαν τοῦ τόπου καὶ εἰς δλα τὰ πρὸς φύσην τῶν ἐγκετοίκων καὶ εὐτυχῆς κατάστασιν τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

Ἐκάστης οὖν ἐκδουλεύσεώς σου γνωστῆς γεγονούτες εἰς τὸ κράτος μου καὶ ὀπαδόλους οὔσης τῆς πρὸς τὰ εἴνοικας καὶ ὑπολήψεως μου, σοὶ ἐνεπιστεύθη καὶ αὖθις ἡ ἡγεμονία τῆς Βλαχίας καὶ τοῦτο, τὸ νὰ ἐκλεγθῆς τίθη εἰς τὴν ἐκθετεῖσαν ἡγεμονίαν, προέρχεται ἀπὸ μόνην τὴν πρὸς σὲ ίδιαζουσαν ὑπόληψιν τοῦ ἀρχτούς μου, μὲ τὸ νὰ ἐλπίζεται παρὰ σοῦ ἡ ἐπανόρθωσις καὶ βελτίωσις καὶ ἡ ἐπὶ τὰ κρείττω πρόοδος τῆς Βλαχίας· καὶ ἐκ τῆς ἐκλογῆς σου ταύτης τοῦτο αὐτὸς σκοπούμενόν ἔστι τὸ νὰ κάμης δέος (ἀποπομπὴν) τοὺς ἀγριείους καὶ μουρστείδες (ἐπανακτότας) κακοθελήτας καὶ οὐτίδιανούς, ὅποιας-

¹ Ο Ἀλέξανδρος Χαντσερής ἦν υἱὸς τοῦ Γεωργίου Λαζαροῦ, ἀνεδείχθη δὲ ἡγεμὼν τῆς ουγρεγίας τοῦ μέγικ τότε ισχύοντος Χουστού πασά. Ἀλλὰ κατόπιν τῆς εἰσιγῆσει κακοθελήτων ἡγεμονίας της τοποτολάς τινας· κατ' αὐτούς, αἵτινες περιπέσονται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Χουστού ἐπήνεγκον τὴν κιτρίσιν καὶ ἀποκεφάλισιν αὐτοῦ. Αὗτη ἦν τότε ἡ προστίχουσα πάτησία.

² Ο Φωτοτούρκικός οὗτος πόλιρος εἰς δύνατον τηνάκηθη καὶ ἡ Λινοτρίπολη ἡράκιο τῷ 1788 καὶ διττρίσειν ἐφ' ἵκανό. Επτά, ἀποτέλεσμα δὲ ἦν ἡ ήττα τῶν Τσούρχων καὶ ἡ ἀπώλεια ἐπαρχιῶν τοῦ ἀρχτούς, ὡς τινες κατέστην, γενομένης τοῦ εἰρήνης, ἀπειδόθησαν.

δήποτε τάξις καὶ σὺ θελεν εἶναι, οἵτινες ἔγιναν πρόσενοι ζημίας, καὶ βλέπονταν πτωχῶν φαγεῖσθαι καὶ αἴτιος τῆς ἀκαταπτασίας τοῦ τόπου, οὐδὲ λαὸς μετριότητι χρώμενος πρὸς αὐτούς· καὶ καθὼς μέγρι τοῦδε ἐφάνη ὅρεστος καὶ ἀξιόπαινος ὁ τρόπος τῆς διαιτήσεως σου, οὕτω καὶ εἰς τὸ ἔξτις ὡς πληρεζούσιος θῆγειριν νὰ ἐπιμεληθῇς μεγάλως εἰς τὸ νὰ δεῖξῃς ἐν παντὶ κακῷ τὸν ζῆλον σου, καὶ τὸ εὐεπίθετον καὶ εὖθὺ τοῦ νοός σου, διπερ αὐτοφυές σοι ὑπάρχει, νὰ διευθετῇς καὶ νὸς αἰκονομῆς μετὰ πάστις πληρεζουσιότητος ὅλας τὰς ὑποθέσεις, νὰ περιθάλπῃς καὶ νὰ παρηγορῇς τοὺς πτωχοὺς φαγεῖσθαις ὅποι ἐδοκίμασαν τουσύτας ζημίας, διαφυλάσσονταν αὐτούς ἀπὸ ἀδικίας καὶ καταπιεσμούς ἐνδές καὶ ἄλλου καὶ νὰ προνοῇς τὰ πρόσδηνεστιν καὶ φέσυγίαν τους.

Σὲ προστάττομεν λοιπὸν νὰ μεταχειρισθῇς τὴν συνήθη ἔμφρονα πρόσογγά σου, διλα τὸ ἐπιχειρήματά σου, φερόμενος μὲ εὔφημον καὶ εὔλογον τρόπου, νὰ προθυμοποιηθῇς εἰς τὴν ἀποκόμισιν πρὸς τὴν βασιλεύσουσάν μου πόλιν τῶν διαφόρων ζαχιρέδων (προβάντων) καὶ ἐπέκεινα τῶν ὅσων ἐλπίζονται, εἰς τὴν ἀπέρτισιν τῶν προσταγῶν μου κατὰ τὴν ἀρέσκειαν τῆς βασιλείας μου, εἰς τὴν ἐφ' ὅλον δεῖ ἀκτέλεστην τῶν νέων δικταγῶν ὅποι προλαβέντως εἶχον γενῆς εὐσπλαγχνίδες μόνη καὶ συμποθείσεις πρὸς τοὺς πτωγοὺς φαγεῖσθαις διὸ νὰ ἐπιβεβαιώσῃς μὲ τὰς ἀρεστὰς ἀκδούλευσεις σου καὶ μὲ τὸν ἀξιόγαστον τρόπον σου τὴν πρὸς σὲ πασίδηλον εὐνατον καὶ ἀγάπην τοῦ πράτους μου. Τούτων ἔνεκκα ἀκδίδεται ὁ παρών θύψηλός προταυγητὸς δρισμός μου, λαμπρυθεὶς μὲ τὸ ιερὸν βασιλικόν μου χάττε. Θέλεις εἰξεύρει δὲ δι τὴν ἔχεις τελείχην πληρεζουσιότητα εἰς τὴν αὐθεντείαν σου, καὶ πρὸς τὸν δινοεῖν τούτου ἐξεπίτημός; ἔσταλησαν εἰς ὅλα τὰ πέρι τῆς Βλαχίας θύψηλοι προταυγητοί ὄρυματο, διὸ τῶν προπετάχθη τοῖς θεοφυλάκτοις οεργαδίοις (ὅροφύλακτοι) εἰς κάθε κατεύθυντος λάρνας γρείαν ἀμέσως νὰ σοὶ δίδεται ν. προσήκουσσος βοήθεια. Πρὸς τούτοις εἰς ὅστις μέχρι τοῦδε εἴτε περὶ διοικήσεως τόπου, καὶ τῶν ὑπό γεῖρά σου φαγεῖσθαις, εἴτε περὶ ἄλλων ὑποθέσεων ἐφανέρωσας, καὶ ὅσας εἰς τὰ ἔξτις θέλεις ἀναφέρει καὶ ζητήσει μὲ ἔγγραφά σου, γίνωσκε δι τοι εἰς ὅλα θέλει δίδεται ἀκρόχοις καὶ θέλει γίνεσθαι μουσαΐδες (παραχώρησις) παρὰ τῆς βασιλείας μου, διότι ἔχουμεν ἵδιαζωσαν ὑπόληψεν καὶ πληροφορίαν ἐντελῇ τῇ φρονήσεως καὶ πίστεώς σου· καὶ ἐκεῖδη εἰς τὰς προλαβένουσάς δύο αὐθεντείας σου τῆς τε Μολδαβίας καὶ τῆς Βλαχίας κηδόμενος καὶ περιθάπων τοὺς πτωγοὺς φαγεῖσθαις, ἐπενόησες καὶ ἀμεταχειρίσθης διαφόρους πρόσφρεσμας τρόπους εἰς τὴν ἐπὶ τὰ μεταβολον καὶ βελτίωσιν τῆς κληρονομίας σοι ταύτης ἐπαρχίας, δρους τε θύμου καὶ τάξιν ἀρίστην εἰς τὴν διὰ πραγματευτῶν ἀποστολήν πρὸς τὴν βασιλεύσουσάν μου πόλιν τῶν ὄντων χρήζουσι διαφόρων ζαχιρέδων οἱ κάτοικοι αὐτῆς, γνωστῆς γενομένης τῇ Μεγαλειτή μου τῇ μετὰ Κήλου καὶ προθυμίας ἐκδουλεύσεως σου εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ ἀρεστὰ καὶ ἐπικινετὰ ἐπιχειρήματά σου, ιδοὺ σοὶ δίδεται τέλειον ιστικλά.

(απόλυτος έξουσία) διὰ δύος τὰς μηδέσεις διοῦ ἀναφέρονται εἰς τὴν αὐθεντίαν σου. "Οθεν τελείων ἔξουσίαν ἔχων καὶ ἐμπειρίαν ἵκανην, φρόντισον τὰ περὶ τῆς καλής διοικήσεως τοῦ μερικεστίου (χώρας) τούτου, καὶ ἐκ μέσου ποιῶν, ὃς δένω εἰρηται, τοὺς ἐπιβλαβοῖς εἰς τὴν εὐταξίαν καὶ εἰζῆμε (τάξην) τοῦ τόπου, ἐπιμελήσου τὰ πρὸς οἰσφάλειαν καὶ περιθαλψίν τῶν ὑπὸ χεῖρος σου ὑπηρόδων. "Οσοι λοιπὸν τῶν ποργάριδων (ἀρχόντων) καὶ προκρίτων φέρονται μὲν ὑπακοὴν εἰς τὰς προσταγὰς σου, δουλεύοντες μὲν πίστιν καὶ προθυμίαν, θέλεις τοὺς περιποιεῖσαι· ὅσοι δὲ δεικνύοντες ἀμέλειαν εἰς τὰς δουλεύσεις ὅπουδιορίζονται, ταλαρίσσονται νὰ παρακούουν καὶ εἰς τὰς προσταγὰς θήσηλον προσκρούσει, τοὺς τοιούτους πρόσσεχε νὰ τοὺς παιδεύσῃς κατὰ τὸ δέον καὶ καθὲ ἡπαῖται τὸ οφέλιμο τους. Μὴ πκύσῃς διτλοποιῶν ὅσα ἀναγκαῖον νὰ ἀναφερθοῦν τῇ κραταιῷ βασιλεῖχ μου· ἔσσο προεκτικός εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν βασιλείων ρου προσταγῶν, εἴτε περὶ εὐταξίας τόπου, εἴτε καὶ περὶ Λαλῶν οἰωνῶν πατερών ποιήσεων πρὸς βελτίωσιν καὶ ἐπανόρθωσιν τῆς ἐπαρχίας ταῦτας· ἐπιμελοῦς τὴν συνεχῆ ἀποκόμισιν διὰ καπαράζωρ (εκανθόν) πραγματευτῶν εἰς τὴν βασιλεύουσάν ρου τῶν εὑρισκομένων οἵμη καὶ γενησομένων ζηχιρέδων, οὗσίως καὶ προβάτων· μὲ τοιωτον πρόπον ἐνασχολούμενος εἰς δύος τὰς λοιπὰς ὑποθέσεις καὶ δουλεύσεις τῆς βασιλείας μου, καὶ ἐπιδιειώνων, ὡς πρότερον, τὸ εὖδην καὶ εὐεπίβολον τοῦ νοός σου, καὶ τῶν περὶ τῶν μελλόντων προνοητικῶν σου, καθὼς καὶ ἐλπίζεται παρὰ σου, ἐπιμελήσου μὲ κάθε τρόπον νὰ αἰνέῃσθαι τὴν πρὸς σὲ εννοιαν καὶ ὑπόληψίν του πρότους ρου.

"Ἄμα λοιπὸν διοῖ λέβης τὸν περόντα βασιλεύον μου ὑψηλὸν προσκυνητῶν δρισμὸν, πειθόμενος εἰς τὰς παρεγγελίας διοῦ ἐν αὐτῷ τὸ ἐπιτάσσονται καὶ διηγούμενος κατὰ τὴν ἔννοιαν του, θέλεις προσέχει εἰς τὸ νὰ μὴ γένη εἰσαγότων τι. Οὕτω ποίησον, πίστευσε τῷ Ιερῷ μου σημεῖῳ.

Τῷ γιλιοστῷ διαικόσιοστῷ δεκάτῳ τρίτῳ ἔτει περὶ τὰ μέσα τοῦ Σεβᾶτ (επτεμβρίου).

'Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ περιφρουρῇ μένγι.

B'

Καύχημα τῶν ἡγεμόνων τοῦ γένους τοῦ Ρωμαϊκοῦ; ἔζογε τῶν πρωτίστων τοῦ τάγματος· τοῦ χριστιανικοῦ, διὸ ήδη ἐν Βλασιοῖς ἡγεμονῶν Κωνσταντίνοις (υἱός Κ.) Ἀλέξανδρε Βοεβόδᾳ, καὶ ἐν πάσῃ πληρεξουσιότητι ἐπὶ τῷ ἔξολοθρεύσαι τοὺς ἐσκιγγάδες (κακοποιούσες) καὶ ἐξαπαλλάξαι τὰς πόλεις καὶ τὰς χωρίς διορίζομενοι, περικαθείσαν τὸ τέλον σου ἐπ' ἄγαθῷ, καὶ πρόκριτοι τῶν ἐντιμοτέρων τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν, ποργάριδες τοῦ μερικεστίου αὐτοῦ ή οὐ ποταγή σας. Φθάνοντας τοῦ βασιλικοῦ μου πούτου ὑψηλὸν προσκυνητῶν δρισμὸν, γνωστὸν ἐστω ὑμῖν ὅτι πληροφορηθεῖσας τῆς βασιλείας μου πώς μὲ τὸ γένος ἐπρόμαχοποτέμπεσαν οἱ μερμούριδες (ὑπηρέται) νὰ κά-

μουν ζάπτει (περιστολήν) τὸ φέτχοντας καὶ σπάζει (θύμαρινκή κατάστησις) καὶ νὸς ἔξολοθρεύουν τοὺς ἐν αὐτοῖς εὑρισκομένους ἐσκευασίδες, μετανον εὕκαρπον τὸ μέρος τῆς Βλαχίας, ἐφώρητο κατ' αὐτῆς ἐν πλειθῶς κακούργων, καὶ οὐδὲ τὸ διαύθέντη τῆς Βλαχίας ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν ἄλλων μεσμονέρων προθυμοποιούμενον· εἰς τὰ πρός σκένηντην εἶσαι ἐν τῷ πολεμεῖν, ἐπειδὴ καὶ τὸ μεμλοκέτο τῆς Βλαχίας μὴ συγκρινόμενον μὲν ἀλλαχ μέρη, ὡς κατέρρει τῆς βασιλικῆς μου καθέδρας, δὲν (διὰ γένοις) τύχη νὸς δικιείνουν ἐν τῷ τόπῳ, ἔχει νὸς ἐπεκτάθη ἡ κακία τους καὶ ὀκολούθως δὲ αὐτὴν τὴν αἴτίαν εἶναι ἀναγκαιωτάτην ἡ ἔξολοθρεύσις τῶν ἐσκευασίδων καὶ ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ τόπου απὸ αὐτοὺς, ἐγράψη ἐκ τοῦ προχείρου τῷ τε Σιλεστρα βασικῷ (διοικητῇ Σιλεστρίας) Μουσᾶ παταξ καὶ τῷ Ρουστζονή ἀγαπῇ (προύχοντι) Τορσινικλησίδε διεῖ νὸς προσθίσουν ἐν τάχει τὴν δινατήν βοήθειαν μὲν διποτον τρόπον στοχασθούν μουραπίτεκον (κατάλληλον), πρὸς δὲ νὸς ὅριαντον καὶ οἱ ἔδιοι κατὰ τοῦ Λομίου καὶ Ράχοβας καὶ νὸς πασχίσουν νὸς ἔξολοθρεύσουν ἀπὸ ἔκει τοὺς ἐγθρούς καὶ μὲν αὐτὸν τὸν τρόπον νὸς τοὺς ἀπασχολέσουν, καὶ ἐν ταύτῳ ἐπειδὴ ἐν τοικύταις περιστάσεσιν εἶναι χρεῖα νὸς εἴρεθη ἐἰς τὸν τόπον ἔνας τῶν Βεζιράδων, διωρίσθη ὁ θάντη ἔξουσιόν τοῦ σαραζάκι του (ἐπαρχίαν) τῆς Θεσσαλονίκης Χασάν Πασάς νὸς μαζώνη ἀπὸ Σιλεστραν καὶ ἀπὸ τοὺς πέριξ καζάδες (δήμους) ἀρκετοὺς σειμένιδες (τάγματα γυναικούρων) καὶ παραλιαράνοντάς τους νὸς περάσῃ, εἰς τὸ μέρος τῆς Βλαχίας καὶ νὸς προθυμοποιηθῆ, καὶ αὐτὸς εἰς τὰ πρός ἔξολοθρεύσιν τῶν ἐσκευασίδων. Οταύτως ἐπροστάχθη καὶ Τραπεζούν βαλιτῆς καὶ Τζιρράν σαντζαγή μουρεσσαρίρης (ύποδιωκτής) Ταχιάρ Πασάς νὸς στείλη ἀπὸ τὸ παρ' αὐτῷ στράτευμα χιλίους ἔκλεκτοὺς καὶ ἀνδρείους· καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἔγινον ἀπὸ μέρους τῆς χριστιανίδης μου βασιλείας δίλα τὰ διναγκατὰ τελεία (διασταγαί) πρὸς ἔξολοθρεύσιν τῶν ἐσκευασίδων. Τῆς ἴδιας τῆς δὲ πίστεως καὶ εὐθύτητος γνωστῆς ἡγεμονίης τῷ κράτει μαρτιώντας εἰς τὰς προλαβώντας κύθεντείσις τῆς Ηλιγδονίας καὶ Βλαχίας καὶ ἀριδάνης αὖστης τῆς πρὸς σὲ εὐνοίας καὶ διπλότητος μου, σοὶ δίδεται θῆτη τελείχε πληρεξουσιότης. Οθιν γινώσκων δτε θέλει σοὶ δίδεται ἀκρότατος πιράτης τῆς βασιλείας μου εἰς δόσι θέλεις διασφέρει καὶ ζητήσει μὲν ἔγγραφό σου, καὶ δτε κατέ τὴν ἐμφυτόν σος γνώσιν καὶ ἀγγίνωσιν καὶ κατέ τὰς προτερήματα τῆς στάθερότητος καὶ εὔρουλίας, ἐλπίζει η βασιλείας μου πάρος σοῦ μεγάλα χιλιάδεια (ύπηρεσίας), θέλεις διορίσκει τότε θάντη ἐν τῷ τόπῳ δύνασι καὶ κατόπιν ἐλευθόρευντας εἰς τὸ ἀναγκαῖον μέρος καὶ ἐνοπλωντιμένης τῆς ἐλπίδος σου εἰς τὸν Υψηλόν Θεόν, νὸς ἐφοριατήτης ἀνδρείως καὶ γενναίως κατὰ τῶν ἐσκευασίδων, νὸς προσπαθήσης τὴν ἔξολοθρεύσιν καὶ ἀπώλειάν των καὶ νὸς πασχίσης εἰς τὸ νὸς καθηρίσης τὸν τόπον ἀπὸ αὐτοὺς, μεταχειρίζόμενος καὶ τοὺς πογγάριδες τοῦ μεμλεκτοῦ εἰς τὰ διναγκατά χιλιάδεια τῆς χριστιανίδης μου βασιλείας· καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ κατέ τὴν δοθεῖσάν σοι πληρεξουσιότητα θέλεις προσπαθήσει διληρ ψυχῆς εἰς τὸ νὸς ἐκτελέ-

σης τὰς ἐπιφελῇ ράσις καὶ τοὺς ἔργωντος πρόπους, πατέσυνται τοὺς πολυμήσητας ἐναντίον τῶν προστκυλῶν καὶ παραγγελιῶν σου, καὶ φανερῶν τὰς ὀνόματάς τῶν τριούτων εἰς τὸ βασιλικόν μου κατώφλιον. Τμεῖς δὲ οἱ θυρηθέντες, ποιητὴιδες φερόμενοι κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ὑψηλοῦ μαυροτοῦ προσκυνητῶν ὄρεσμος, ὑπελκυόντες εἰς τὰς προσταγάς καὶ παραγγελίας τοῦ διαληφθέντος αὐθέντου, θεωρούντες καὶ ἐκτελεσθέντες τὰς ἐκδουλεύσεις, εἰς τὰς ἀποιας γῆθελκτες διορισθῆ, παρ' αὐτοῦ μὲν πίστιν καὶ σαδαχάτι (πίστιν) καὶ γινώσκοντες ὅτι ὁ ἥρθεις αὐθέντης ὃν πιστὸς καὶ σαδαχατῆς δοθλος τῆς κραταιᾶς μου βασιλείας, ἔχει ἡ βασιλεία μου εἰς αὐτὸν εἶναι καὶ ὑπόληψίν καὶ ὅτι τῷ ἐδόθη ἀκρα πληρεζουσιότης καὶ ἀκολούθως δτι τῆς εὐχαριστίας του καὶ τῆς πράσκλασις του ἔσται ὑπακοεμένη παρὸς τῇ κραταιᾷ βασιλείᾳ μου, ἐν πᾶσι συμφώνως θέλετε προθυμοποιηθῆ εἰς τὸ νέον ἀποκτήσετε τὸν ριζαρ (σιγκατόθεσιν). Τῆς κραταιᾶς μου βασιλείας ἀπέχοντες ὅταν κάθιστεντάς την ἔστωσαν ἐγγράφων σου σημειῶς, δτι μὲν ὅλον ὅποιος οἱ ἐν Κρατηθῆσαις ἀσκηγάδες, μὴ ἀντέχοντες εἰς τὴν ἔφοδον δπου ἔγινε κατ' αὐτῶν τῇ συνδρομῇ, καὶ ἐξ συμφώνου ἀρωγῇ τοῦ τε Ἰμπρατλ γαζηῆ (ἐπιστάτου Βραχίλας) καὶ τῶν ἀνθηναγορῶν ἔφυγον ἀπὸ τῆς Κρατηθῆσαν, πλὴν τὴν μέρη ἐκεῖνα, εἰσέπειται δὲν ἐκαθαρίσθησαν ἀπὸ τοὺς ἀσκηγάδες καὶ αὐτοὶ διακένουν ἀκριβη ἐν τῷ τόπῳ.

Γ'

Φέναντας τοῦ παρόντος ὑψηλοῦ βασιλικοῦ προσκυνητοῦ μου ὁρισμοῦ γνωστὸν ἔστω σοι ὅτι ἔγνω τὴν βασιλεία μου ὅταν ἐν τοῖς εἰς τὸ βασιλικόν μου κατώφλιον ἀνεγεγένεταιν ἐγγράφων σου σημειῶς, δτι μὲν ὅλον ὅποιος οἱ ἐν Κρατηθῆσαις ἀσκηγάδες, μὴ ἀντέχοντες εἰς τὴν ἔφοδον δπου ἔγινε κατ' αὐτῶν τῇ συνδρομῇ, καὶ ἐξ συμφώνου ἀρωγῇ τοῦ τε Ἰμπρατλ γαζηῆ (ἐπιστάτου Βραχίλας) καὶ τῶν ἀνθηναγορῶν ἔφυγον ἀπὸ τῆς Κρατηθῆσαν, πλὴν τὴν μέρη ἐκεῖνα, εἰσέπειται δὲν ἐκαθαρίσθησαν ἀπὸ τοὺς ἀσκηγάδες καὶ αὐτοὶ διακένουν ἀκριβη ἐν τῷ τόπῳ.

Ἄπὸ τοὺς μέχρι τοῦδε ἐκδιδόμεντας ὑψηλοὺς προσκυνητοὺς ὄρεσμούς καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸν ἐσχάτως, τὸν δικλιμβόντων τὴν δοθεῖσάν σοι πληρεζουσιότητα καὶ σταλέντως σου ὑψηλόν μου ὄρεσμὸν καὶ ἀπὸ τὰς ἐγγράφως τοῦ καπηλάμ (ὑποδιωκητοῦ) πασᾶς ὅποιος σοὶ ἐστάλησεν, ἐγένετο σοι γιωστόν, ὅτι ὁ καθ' αὐτὸν σκοπὸς καὶ θέλησις τῆς βασιλείας μου εἶναι τῇ διδόου ἀποσέβησις τῶν ἀσκηγάδων ἀπὸ τὸν τόπον τῆς Βλαχίας, ὅπτε νέον μὴ μείνῃ μήτε ἔγγος αὐτῶν ὠσαύτως καὶ δτι τὴν βασιλεία μου κατὰ τὸ χατά διαδοχὴν εἰς τὸ γαρεδάριον (οἰκογένειαν) πίστιν καὶ σαδαχάτι ἀποδέχεται καὶ ἔλπεται παρὰ σοῦ εἰς αὐτὴν τὴν ὑπάθεσιν μεγάλα χιλιάδες καὶ ἀπαρθίλλον γαλέται. Οθεν ἐπειδὴ καὶ ἐγχάτως ἐγράφη τῷ τε Σελεύπρα βασιλεῖ καὶ τῷ Τιρσιαλγάδε εἰς τὸ νέον προθυμοποιηθοῦν νὰ ἐκτελέσουν διπάντα τὰς πάσις βοήθειάν σου δημαρχόποιον ὁ παρὼν ὑψηλός μου δρισμές κατὰ τὴν γηνῶσιν γαληνήσιν, τὴν πίστιν καὶ σαδαχάτι καὶ χατά τὴν πληρεζουσιότητα δποῦ σοὶ ἐδόθη προλαβέσσως, συνδέων ἔτι μᾶλλον τὰς δια-

νοίας μετά τῶν ἔκεισε μεεμούριμων νὰ καθαρίσῃς τὸν τόπον ἀπὸ ποὺς ἔσκηγάδες, ἀφανίζων καὶ ἐξολοθρεύων αὐτοὺς, ὅπτε γάρ μὴ μένη μήτε ἕγκος αὐτῶν ἐν τῷ τόπῳ πρὸς δὲ ἐφευρίσκων τοὺς τρόπους τῆς ἀνέσεως καὶ ἡσυχίας τῶν κακτοίκων τοῦ τόπου καὶ ἐκτελῶν τὰς ἀκούτελέσματα τῆς πίστεως, ἀξιότητος καὶ φρονήσεώς σου. Ὅστις δὲ τῶν παιγνίδων γίνεται δεῖξει τὴν παραμυκροτέραν ἀμέλειαν εἰς τὰ θελήματά σου, τοῦ τοιούτου ή πατιδείας θέλει εἶναι ἀναμορθίσιος καὶ κατ' ἔκεινο νὰ τοὺς μεταχειρισθῆς εἰς τὰς ἀναγκαῖας ὑπηρεσίας, νὰ ἐκτελέσῃς τοὺς πρόπους τῶν συντεινόντων πρὸς ἐξολοθρευτινήν τῶν ἐσκιγγάδων μέσην ἥραν προτήτερο, πάσχων νὰ ἐπιστηρίξῃς τὴν καλὴν πρὸς δὲ ὑπόληψίν τῆς βασιλείας μου, διὸ καὶ ἐξεδόθη ὁ παρὸν προσκυνητὸς μου ὄρισμὸς καὶ σοὶ ἐστάλη ἐν Βίᾳ. Ὅθεν ἀφοῦ σοὶ γένη γνωστὸν τὸ πόσον εἶναι ἀπακιτούμενον παρὰ τῆς βασιλείας μου ή ἐξολοθρευσίς καὶ ἀποσύνησις τῶν ἐσκιγγάδων ἀπὸ τὸν τόπον τῆς Βλαχίας καὶ διὰ σοὶ ἐδόθη, τελεία πληρεζουσιότης, καὶ διὰ τὴν εὐχαρίστησις καὶ ή πρόσκλησίς σου θέλει εἶναι δεκτὴ πάρα τῇ βασιλείᾳ μου καὶ διὰ ἐπροστάχθησαν οἵ τε Σιλεστρος βασιλεῖς, δὲ Πουστζούκ ἀγιαστὶς Τιφρινακληγάδες καὶ ὁ Ἰπροτζι λαζερής, εἰς τὸ νὰ προφθάσουν βοήθειαν κατὰ τὸν ζηνωπέρω τρόπον, ἐν συμπνοίᾳ καὶ δμονοίᾳ μετὰ τῶν λοιπῶν μεεμούριμων τῆς κρατουμένης βασιλείας μου ἐνεργῶν τοὺς συντείνοντας τρόπους καὶ τὸ ὄρθικό μέσα, δὲ τὸ λογγῆς καὶ διὰ εἶναι, ἐξολοθρεύων καὶ ἀποσύνησιν τοὺς μείναντας εἰς τὰ Καλαζράτι καὶ ἄλλα μέρη ἐσκιγγάδες νὰ καθαρίσῃς τὸν τόπον, προσκεύμανος τοὺς πρὸς ἀνάπτωσιν καὶ ἡσυχίαν τῶν κακτοίκων τρόπους καὶ ἀκολουθῶν νὰ δεικνύῃς τοὺς μέγρη τοῦτο ἀναφρανέντας νουνεγκές τρόπους καὶ ἔμφροντις πινήματά σου, πάσχων νὰ ἀποκτήσῃς καὶ τοῦ λοιποῦ τὸν γέλατον (συγκατάθεσιν) τῆς βασιλείας μου, καὶ μὴ διαλείπων ἀπὸ τοῦ νὰ ἀναφέρῃς τὰ δέοντα εἰς τὸ βασιλεικόν μου κατώρθων ἐφ' ϕέξεδόθη ὁ παρὼν μου προσκυνητὸς ὄρισμὸς.

Δ'

Σὺ ὁ διαληφθεὶς Βοεβόδας τῆς Βλαχίας· γῆ ἐκδούλευσίς σου εἰς τὴν κατάθρυσσιν τῶν εἰς Βλαχίαν εἰσφραγίσαντων κακούργων καὶ τὸ γαῖρέτι καὶ η ἐπιμέλειας ὃποῦ ἐδιεῖσαν, ἐπόμενοι ταῖς καθοδηγίαις σου οἱ μεεμούριμες καὶ τὸ βασιλεικόν μου στράτευμα, ἔγιναν εὐαπόδειτα καὶ εὐάρεστα εἰς τὴν Βασιλείαν μου. Εὔγε Υμῖν· νὰ σὲ ἴδωμεν καὶ τοῦ λοιποῦ παντὶ ζήλῳ καὶ σθένει νὰ ἐπιμεληθῇς εἰς τὴν διαφύλαξιν· διὸ δεῖ τοῦ μεμλεκτοῦ, ἡσυχίαν καὶ συντήρησιν τῶν διαγνάδων, ἐνέργειάν τε καὶ ἐκτέλεσιν ὀπάντων τῶν ἐν τῷ παρόντι προσκυνητῷ μου ὄρισμῷ περιεχομένων βασιλεικῶν ἐνταλμάτων.

Καύχημα τῶν ἡγεμόνων κτλ. (όμοίως τῷ Β').

Φθάνοντας τοῦ παρόντος ὑψηλοῦ προσκυνητοῦ μου ὄρισμῷ γνωστὸν ἔστω σοὶ διὰ, γενέμενος ἀρζού (βλαθεσίς) εἰς τὸ ὑψηλὸν βασιλεικόν μου κράτος τὸ

έσχετος σταλέντος ἔγγραφός του, ἐπιληφθορύθη ἢ αὐτοκρατορικό μου Μεγαλειόνης διτι δυνά ὅποιοι οἱ μετά τοῦ Καρὸς Μουσταφᾶ κεχχυμένοι τοῦ αντάρτου ἐφορικήσαντες κατὰ τὴς Βλαχίας ἐσκιγγάδες συμποτούμενοι εἰς μερικὰς χιλιάδικας εἰσέβαλον εἰς Κρητιδῶν, γενομένης τῆς περιστηκούστης ἐπιρελαῖας ἐδιώχθησαν Θεοῦ εὑδοκούντος κακῶς ἔχοντες ἀπὸ τὸ ἥρηὲν μέρος, καὶ φεύγοντες ὠχυρώθησαν εἰς Σιγάρτζαν καὶ Τζορόγι, οἱ μὲν εἰς Σιγάρτζαν μετὰ τοῦ καρὸς Μουσταφᾶ, οἱ δὲ εἰς Τζορόγι μετὰ τοῦ χαῖτην (ἀχερίστου) Γκιαζένοβρ Ίμάρη. Ο δὲ καποετζίμπασης (ἄρχιθυρωδές) Ἰπριζήλ ναζιρῆς συναθροίσας τὸ βασιλικό μου στρατεύματος καὶ συσκεψάρενος μετὰ σοῦ περὶ τοῦ πρωτέου, διωρίσατε τὸν μὲν Καρσλῆ τζιραγῆ 'Αλῆ Δελίλ μπασῆν καὶ παρῆ γκιοκλού (κατρινοπρόσωπον) 'Αλῆ μπίμπασην (χιλίαρχον) κατὰ τῆς Σιγάρτσας, τὸν δὲ Δελίλ μπασῆν μουσλίτην (ταγματάρχην) κατὰ τοῦ Τζορογίου, ὃπου εὑρίσκετο ὁ γείτης Γκιαζένοβρ Ίμάρης, οἵτινες ἔχοντες ἀρωγὸν τὴν ἐξ οὐρανού θεοῦ Βούθειαν, ὡρμησαν γενναῖας κατ' αὐτῶν. Βλέποντες δὲ οἱ ἔχθροι τὴν ὅρμην τῶν βασιλικῶν μου νικητικῶν στρατευμάτων, φόβῳ συσχετάντες καὶ μόλις βουλευσάρενται ἀντιτερεταχθῆναι εἰς πόλεμον, ἔφυγον μετ' αἰσχύνης οικκῶς ἔχοντες· ἐφ' ᾧ παραθερρυθέντων ἔτι μάλιστον τῶν βασιλικῶν στρατευμάτων, συρπαραλαβόντων ὁ Καρσλῆ τζιραγῆ 'Αλῆ Δελίλ μπασῆς τὸ ἔσιππον, ἐπέπεσε κατ' αὐτῶν καταθραύσων τε καὶ συλλαμβάνων, οὓς ἔλαχον, κατεδίωξεν αὐτοὺς ὑπέρ τὰς πέντε ὥρας, καὶ ἐκτὸς τῶν ἀπειρών κατέλαβεν (λαζαρύρων) ὃπου ἐπῆρεν, ἐπώγρησε καὶ ἵκανε διλια (γλώσσας), ἐν οἷς καὶ διητάς τασσούσης τοῦ ἀντάρτου, ὁ καζβετζῆς τοῦ καρὸς Μουσταφᾶ καὶ τίνες τῶν ἀξιολόγων συντασσότων (τάγματοςάρχων). Οἱ δὲ διαφυγόντες ὄπαδοι τοῦ ἀντάρτου φθάνοντες εἰς τὸ παρόπλιον τῆς Τούνας, ἀλλοι μὲν ἐπεγγινοσαν εἰς τὸν ποταμὸν μὲν κατειλα, ἄλλοι δὲ ἐξηγχύσθησαν ὅντες γιαραλῆδες (πληγωμένοι).

Μεῦ ὁ ἐπειδὴ δὲν ἔμενε πλέον μήτε ἕγγος ἐσκιγγά ἐν τῷ τοπῷ, σημειοῦς διτι ἐνεκρίθη· εἰς μὲν νὸς ἐπιστρέψης εἰς Βουκουρέστι, ἀφοῦ διατάξῃς τὰ ἐκεῖσε, ὁ δὲ Σελαϊκή βασιλοῦς (διοικητὴς Θεσσαλονίκης) Χασσαν πασᾶς νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ διατρίψῃ εἰς Κρητιδῶν, ὁ δὲ μίρις μιρύνης (διοικητὴς) 'Αλιγζουδίν πασᾶς; εἰς Όστροβένι, ὃπου τελευταῖον διελθόντες ἀπὸ Ράχοβάς τινες τῶν κακούργων κακῶς μετὰ θραύσεως ἐδιώχθησαν. Ἐπὶ τούτοις διπασιν μπερεθαύμασσεν ἢ αὐτοκρατορική μου μεγαλειότης καὶ μεγάλως εὐχαριστήθη, διὰ τὴν προθυμίαν δὲνου τοῦ βασιλικοῦ μου στρατεύματος, καὶ διὰ τὴν ἐπιμέλειαν ὃπου κατέβαλες εἰς τὴν ἐξολόθρευσιν τῶν ἐσκιγγάδων, καὶ παντελῆ διωγμὸν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ μεμλεκτοῦ, καὶ διαφύλαξιν ἐκείνων τῶν μερῶν καὶ ὀλιφύχως ἐκ καρδίας σὲ τὸν κόμην τὸν κράτος μου. Εὔγε καὶ μπερεθεῖς· τὸ βασιλικόν μου ψωμί· καὶ τὰ ὑψηλά μου αὐτοκρατορικά μου ἐλένη νὰ τίνῃ χαλάλα (ἐπιτετραμένον) εἰς ὑμᾶς· ὁ Ἡψιστος Θεός νὰ εὐδοκήῃ πρὸς εύνδιστον τῶν πολυουρένων πυρὰ πάγτων τῷ πιστῶν καὶ σαδικῶν (πιστῶν), καὶ νὰ

ἀναδείξῃ αὐτοὺς ἀξίους τῶν βασιλικῶν μου ἐλεῶν, τοὺς δὲ προδότας καὶ γαληνίδες τῆς χριτικῆς βασιλείας μου νὸν τοὺς ἀφενίσῃ καὶ νὴ τοὺς ἔξοχο-θρεύσῃ, ἀμήν.

Πρὸς ἐνδειξιν δὲ τῆς τῶν πιστῶν ἐκδουλεύσεών σου ἀκρας ὑποδοχῆς ἵδον σοι στέλλονται διὰ τελτίρο (εὐχαρίστησιν) σου ἐκ μέρους τῆς βασιλικῆς μου μαγαλειότητος μία γοῦνα μπολγέντι σαμοῦρι καὶ ἐν τεσταχυρέτοις (ἀδαμαν-τοκόλλητον) μαγαζῖοι· τῷ δὲ οκπουτσίρπαστη μου Ἰμπρατέλ ραζιρῆ διὰ μου-χαφάτι (ἀμοιβὴν). τοῦ χιδμετίου του δ παγδες (ἀξίωμα) τοῦ ὑψηλοῦ βαθμοῦ τοῦ μίρι ἀχαρληκίου (χοντοσταύλου), μία σαμουρόγουνα καὶ δέκα χιλιάδες γρόπια· τῷ δὲ Κιοστερδήλ μοντεσαριρῆ (ὑποδιωκητῇ Κεστεντηλίου) Ἀλι-γιουδίν πασᾶ ἐν ἐρχάρι (τεμάχιον) σαμοῦρι καὶ πέντε χιλιάδες γρόπια· τῷ δὲ Καρελῆ τέρεργῆ Ἀλῆ Δελίδη υπαστῆ διὰ τὸ χιλιάτι καὶ μετεκέτη (καρ-τερικότητα) του ἐκ τῶν ζεργαμετλων τοῦ ἴραδι τζεδίδι χουμαγζούρ (νέου διατάγματος) ἐν ζεργαμέτη πέντε πουγγείων προσόντου, προστεθέντος αὐτῷ καὶ τοῦ ὑψηλοῦ γεδικέ.

Πρὸς δὲ καὶ διὰ τοὺς ἐπιλοίπους γαϊρετάδες πιστούς μου δούλους, ἐκτὸς τῶν χιλατλων ὅποι τοὺς ἐφόρεσας βεκζάλετερ (ἐπιτροπικῶς) ἐκ μέρους τῆς ὑψηλῆς μου βασιλικῆς Μεγαλειότητος, συνεξαποστέλλονται οἵδη τρία χουρδ-σια (τεμάχια) σαμούρια καὶ ἐπτά καρσάκια. Ταῦτα πάντα στέλλονται σοι πρὸς ἐπαίνον καὶ ἐγκώμιον τῶν καλῶν καὶ θαυμασίων σου χιζμετλων, ἐφ' ὃ ἐκδοθεῖ, καὶ δ παχών βασιλικὸς προσκυνητὸς δρισμὸς κέκοσυμπένος μὲ τὸ ξερδύ χάττε χουμαγζούρ οἱ ἐστάλην· ἐξεδόθησαν δὲ καὶ ιδιαίτεροί μου προ-σκυνητοὶ δρισμοὶ πρὸς τε τὸν Ἰμπρατέλ ναζιρῆν Ἀλιγιουδίν παστήν ἐμπεριέχον-τες καὶ τὴν εἰς Κραγχόσαν διορισμὸν τοῦ Σελσνίκ βαλιστῆ Χασάν πασσά. Σὺ δὲ ὡς πιστὸς δοῦλος καὶ παλαιώς γνωστὸς σαδικατζιάρης, κατὰ τὸ κατά-κληρονομίαν εἰς τὸ χανεδάριον μετεργόμενον σαδακάτε, καθὼς καὶ πρὸ με-χροῦ οἵδη τὸ ἀπέδειξας, καταθραύσας μὲ τὸ γαϊρέτη σου καὶ μὲ τὴν ἐξ ὑψους βοήθειαν τοὺς εἰς Βλαχίαν εἰσφρήσκντας κακούργους, φανεὶς δόκιμος εἰς βαθ-μὸν τοῦ νὸν ἐξιστοργθῶσι τὰ κατορθώματά σου, τὰ ὅποικ ἐκτὸς ὅποι θέλουν λέγονται πρὸς ἐπαίνον σου, ἔχουν νὸν γένουν καὶ σερμαγδες (κεράλαιον) εὐ-χλείας καὶ ὑπολήψεως εἰς δλον τὸ πιστὸν χανεδάρι σου, αὐδερίχ ἀμφιβολίχ ὅτι καὶ τοῦ λοιποῦ ἔγειρις νὸν κάρης πολλὰ καὶ ἀξιάγαστα χιλιάτια κατὰ τὸν ζῆλον καὶ εὐθυνούσιν σου. Φθάνοντος λοιπὸν τοῦ ὑψηλοῦ μου χάττε χου-μαγιούρ καὶ τῶν βασιλικῶν μου αὐτοκρατορικῶν ιλτιφατλων (προσρήσεων) νὸν τὰ κάμηρας ιστικπάλι (παραδεκτὰ) καὶ περιβαλλόμενος τὴν γοῦναν μετὰ τῆς προσηκούσης ὑποκλίσεως νὸν βόλης εἰς τὴν μέσην σου καὶ τὸ χαντσέρι (μάχαιραν), νὸν δύσης δὲ καὶ τὰ πρὸς τὸν ραζίρην καὶ μῆρα μιράρην καὶ Δε-λούλ μπαστῖν συνεκποστελλόμενα οἵδη βοποῦσι καὶ γούναις καὶ ἀτιγέδες μου, ἀσαύτως καὶ τὰ ἐπίλοιπα βασιλικά μου χιλάτια ἐν ἐκάστῳ τῶν ἀξίων τῶν αὐτοκρατορικῶν μου αὐτῶν ιλτιφατλων, φανερόνων ἀπαστιν δητι ἀπεδέχθη.

αύτοκρατορική μου Μεγάλειότης σύμβασις τὸς ἐκδουλεύεις των καὶ των ηγίθη βασιλικῆς ἀπὸ καρδίκς.

Ηρόσεγε οὖν ἐπὶ τὸ ἔξης ράτε λεπτὸν νὰ μὴν εἶσαι γαρύλης (δικυρὸς) ἐπαγγειπνῶν καὶ σκοπεύειν τὰ κινήματα τῶν κακούργων, περιθέλπων τοὺς ἐγκατοίκους, τοῦ καταπατυθέντος μέρους τῆς Βλαχίας, ἀνακαλῶν πάλιν εἰς τὰ δεσπίσια των τούς ἀπὸ Καλαφάτη, Κραγιόβου καὶ ἄλλη μέρη φυγόντας παραχούσις πάρετηρῶν τὰ περὶ τοῦ τελείου των γιανγαβαζᾶ (προφυλάξεις), καὶ ἐπεξεργαζόμενος πάντα τὰ μέσα καὶ θνατικά ταῦτα πρὸς τελείαν διεφύλαξιν καὶ ἀποκατάστασιν ἐκείνων τῶν μερῶν κατὰ τὸ ἀποκειμένη τῆς χρείας, ἐκλέγων δὲ καὶ τινας τῶν ἀξιολόγων καὶ τετράρχων (ἰσχυρῶν) στρατευμάτων, νὰ τὰ περάπητε εἰς τὰ ἀντικρυνὰ μέρη τοῦ Δουνάβεως, μεταχειρίζομενος αὐτὰ πρὸς ἔξολοθρευσιν τῶν ὀπαδῶν τοῦ ἀντόρτου καὶ ζάπτι τῶν παρ' αὐτοῦ κακτουμένων μερῶν, καὶ τέλος ταῦτα πάντα τοιουτοτρόπως οἰκονομῶν καὶ διατάττων, πρόσεγε οὗτον ἔνεστι περὶ τῆς καλητῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, φυλάσσων ὅσα καὶ ἔκαστα σοὶ ἐπισημαίνονται ἐν τῷ στολέντι σοι καὶ με (ἐγγέχθω) τοῦ ὑψηλοτάτου Καΐμαχάμ πασᾶ διὸ νὰ λάβῃς τὰς ἐπὶ τούτῳ εὐγεριστηρίους εὐχὰς παρὰ παντάς τοῦ πιστοῦ μου διηγέρου, καὶ προεπισημεῖων ἀδιεκόπως τῇ αύτοκρατορικῇ μου Μεγάλειότητι πάντα τὰ ἐπεισμέναίνοντες καὶ τὴν διατρέχουσαν κατάστασιν τῶν κακούργων.

Ἐπὶ τούτῳ ἐξεδόθη ὁ παρὼν μου ὑψηλὸς προταυγγυτὸς δρισμὸς, τὸ ὄποιον λαμβάνοντάς των φερού κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ σημειώμενα, τὸ μὲν ἔναντισ ἀποποιούμενος, ὑποτασσόμενος δὲ καὶ πιστεύων τῷ βασιλικῷ μου τούτῳ σημείῳ. Ἐξεδόθη εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Ζιλχαστή (οκτωβρίου): ἐν ἔτει χιλιοστῷ δικαιοσιοστῷ διεκάτῳ πέμπτῳ.

Ἐν Κωνσταντινούπολει τῇ περιφρούριον,

E'

αὐθίντα τῆς Βλαχίας, ἀπαρχὴ λάχτως κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν μέχρι τοῦδε μετὰ πίστεως ἐκδουλεύσεών σου καὶ εἰς τὸ ἔξης παντοιοτρόπως προεθυμοποιήθητι μετὰ ζήλου, κινούμενος καὶ ἐνεργῶν καθώσπερ διὰ τοῦ παρόντος λεοντοῦ ὑψηλοῦ δρισμοῦ βασιλικῆς ἐντέλλομαι σοι.»

Πρώτιστε τῶν ἡγεμόνων ταῦν γένους τοῦ Μασίχ, ἐκλεκτὲ τῶν μεγιστῶν τοῦ θηνοῦς τοῦ Ἰησοῦ, αὐτὸν αὐθίντα τῆς Βλαχίας, οὐ, φέτω ἐδόθη πληρέζουσιότης εἰς τὸ καταστρέψαι καὶ ἔξαρστασαι τοὺς ἐσκιγγάδας καὶ εἰς τὸ διαρυλάζαι τὰ σύνορα καὶ τὰ πέρι τὰς ἐπιθρομάδες αὐτῶν, τὸ προστατεῖσαν τι καὶ περιθάλψαι τοὺς πτωχαύς ραγιζάδες, Κωνσταντίνοντες Ἀλέξανδρο Βοεβόδο, περατωθείησαν τὰ τέλη σου ἐπ' ἀγκυθῷ.

“Οτε προλαβούστως μὲ τὸν συνήθη τοι ζήλον καὶ προθυμίαν, διενεργῶν τὰ τὰ συνεχῆ τεθπίρτα μου συμφώνως μετὰ τῶν βασιλικῶν μου μεμονισθωτῶν,

καταπολεμῶν καὶ ἐξολόθρεύων τοὺς ἐφορμῆσαι τολμήσαντας εἰς τὸν σόπον τῆς Βλαχίας, ὅπος μέρος τοῦ Βιδινλῆ γατεην Πασβάνογλου σταλέντας κακούργους κατεδιώξεις αὐτοὺς ὅπο τὰ μεμλεκτεῖ τῆς Βλαχίας, διτὶ ἐφάνησαν εὑρέστας εἰς τὴν Βασιλείαν μου εἰς συνετάξεις ἔκδουλεύσεις σου, καὶ διτὶ μεγάλως ἐπηνέθη, καὶ διτὶ καὶ παρατηρήσεις καὶ τοῦ λοιποῦ τὰς κινήσεις τῶν βιθέντων κακούργων, διαφύλαξταν τὸν τόπον, διεισθεῖσιν τὴν καλὴν ἡτοχίαν τῶν πτωγῶν καὶ προθυμοποιούμενος πρὸς ἐξολόθρευσιν τῶν λυμεώνων, διὰ τοῦ τότε ἐκδοθέντος μὲν ιερὸν βασιλικόν μου χάττει καὶ μετὰ τῶν ἀνακτορικῶν μου λέτερων (προσθηκῶν) σταλέντος σοι ὑψηλοῦ δρισμοῦ, ἐδηλώθη σοι ἀπογράψας.

Καὶ ἄγκαραὶ τὸ κατὰ τὴν ἀνέκαθεν πασίδηλον σύνεσιν καὶ βοθύτερην σου φρόνησιν, δὲν ἔπεισας οὐδὲλλως ἐπιμελούμενος εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσῃς τὴν ὑψηλὴν βασιλικὴν μου βούλησιν, διὸ καὶ ὅφ' οὐ κατεδιώξεις αὐτοὺς τοὺς κακούργους ὅπο τὸν τόπον τῆς Βλαχίας, διαβιβάζων τὰ ὑπὸ τὴν διοίκησίν σου βασιλικά μου στρατεύματα εἰς τὸ πέραν μέρος τῆς Ρούμελης, ἔδειξες καὶ συμφένως μετὰ τῶν ἁξεῖ μεεμούριδων δεικνύσις καθίσ προθυμιάσιν εἰς τὴν ἐξολόθρευσιν τῶν διαληφθέντων κακοποιῶν, ποντοιοτρόπως σύγιων ζόμενος τόπον εἰς τὸ νὰ ἐλκύσῃς τοὺς ὅπο Βιδύη φυγάδας, προσεργομένους εἰς τὸ ἔλεος τῆς κρηταϊκῆς βασιλείας μου, ὅσον καὶ εἰς τὸ νὰ τοὺς ἀποκαταστήσῃς νὰ διφορμοῦν κατὰ τοῦ ἀντάρτου ἐκείνου πρὸς ἀπολύτρωσιν τοῦ κοινοῦ λαοῦ ὅπὸ τὰς ἀδίκους χειράς του, σκοπῶν μάνον καὶ μήνον εἰς τὴν ἐξασθένγειν τοῦ ἀντάρτου καὶ εἰς ἔνδειξιν πολλῶν τοιούτων μεγάλων κατορθωμάτων' καὶ διὰ ταῦτας καί τοι περίττον τὸ νὰ ἐπαναλάβῃς καὶ αὖθις ἥδη τὰς αὗτὰς προσταγάδας, πλὴν μὲ τὸ νὰ ἐργασεῖν εἰς τὰς βασιλικάς μου ἀκούσεις διὰ διαπειρούται παρός τινων ἀνυπαρχοτοί τινες καὶ ὕευθεῖς φλυαρίσαι, αἱ ὄποιαι καὶ γίνονται παρατίτοι εἰς τὸ νὰ ἐξασθενήσουν καὶ διακόψουν τὸν γρεωστούμενον ζῆλον τῶν μεεμούριδων, καὶ εἰς τὸ νὰ συγγέσουν τὴν εὔταξίαν καὶ τὸ γέραμα τοῦ τόπου, ἐξεδάθη καὶ ἥδη ὁ παρόν βασιλικός μου ὄρισμός, ἐξωραΐσμένος μὲ τὸ ιερόν μου χάττει, πρὸς ἔνδειξιν τοῦ λατικαλίου σου καὶ τῆς πληροῦσισιότητος σου.

Καὶ δὴ προστάττομέν σοι νὰ παιδεύσῃς αὐτοτήρῳς ἐκείνους ὅποις τολμοῦν νὰ διατπείρουν τὰ τοιχῖτα πρόξενα συργύσεως, ψεύδη, διεθύνων τε καὶ καθοδηγῶν καὶ τοῦ λοιποῦ, ὡς πράτιστον πάντως καὶ ἐπάνσηγκες, τοὺς ἐν Βλαχίᾳ διατιλικούς μου μεεμούριδες καὶ ἐν γένει δῆλος τὰ ἐκεῖνα στρατεύματα· καὶ αὐτῷς ἀνέκαθεν πιστὸς δοῦλος ὁν καὶ ἐμεκδάρης (δοῦλος) υἱὸς ἐμεκδάρη τῆς κρηταϊκῆς μου βασιλείας, ὃποιοιδαίτον καὶ γαμηλίας ὑπερεχούσης κατὰ πάντας μεταξὺ τῶν ὄμοίων σου, καὶ κατὰ τὴν ἐκ νεότητος σου ἔμφυτον βοθύνοικν, πολυπειρίαν καὶ φρόνησίν σου, ἀνεφάνης εἰς τὰς τόσας ἀναφεύσικς οὐσιώδεις καὶ μεγάλας ὑποθέσεις, ἐφαρμότων εἰς δῆλα πὰς κινήματά σου συμφώνως μὲ τὴν βασιλικήν μου θέλησιν, οὕτω καὶ εἰς τὸ ἐπῆς κατε-

τὴν δοθεῖσαν σοι πληρεζουσιότητας νὰ ἐμποδίζῃ τὰς τοιχύτας φευδολογίας καὶ νὰ παρέμψῃ αὐστηρῶς τοὺς τολμῶντας εἰς τὸ νὰ τὰς διασπείρωσιν νὰ διαρίξῃσαν καὶ νὰ διατέττῃσαν εἰς τὰ σκάγκατα μέρη τὰς στρατεύματας καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῶν, ἐπαγγυπτῶν εἰς τὴν περίθαλψιν καὶ διαρύλαξιν τῶν πτωχῶν ῥαγισθῶν τῆς κραταιᾶς Βασιλείας μου, καὶ προσέχων κακῶς εἰς τὸ νὰ μὴν εἰσέλθῃ οὐδὲ κόκκος ζυχρὲ καὶ τζεπγαρὲ (πυρίτιδος) εἰς Βιδύνη μεταχειρίζεταις ὅλα τὰ μέσαν καὶ τρόπους εἰς τὸ νὰ ἔξασθενίσῃς καὶ νὰ ἐκνευρίσῃς τὸν ὄνταρτην καὶ νὰ διασκορπίσῃς τὴν συλλογὴν τῶν ἐπ' αὐτῷ κακούργων. Καὶ ἐν συντόμῳ θίμων καὶ διευθετῶν τόπον τὰς εἰς Βλαχίαν στρατεύματα, ὅσον καὶ τοὺς ἄλλους μεσμούριδες κατὰ τὴν χρέιαν εἰς τὰ μέρη ὅπου γένεταις ἔγκρινει, ἀν τίθελον εὑρεθῇ τινες διασπείραντες ἑρατίγρια (ψεύδη) καὶ μὴ ὑπακούοντες εἰς τὴν γνώμην καὶ θέλησίν σου, ἢ ἄλλως ποὺς τίθελον δεῖξει καρμίαν ἐναντιότητα, τοὺς τοιαύτους ἀπό δὲ τι τάξιν καὶ γένος γένεσιν εἶναι, μὴ ἐπιτρέπων μηδὲ στιγμὴν θνατοληπή, θέλεις τοὺς παιδεύσεις αὐστηρῶς, προθυμοποιούμενος εἰς τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς βασιλικῆς μου θελήσεως καὶ εἰς τὸ νὰ ἐνεργήῃς κατὰ διαφόρους καιρούς τὰς ἐπωφελήν καὶ εὔστοχα τελετίρια σου.

Φθάνοντας λοιπὸν πρὸς σὲ ὁ παρὸν προσκυνητὸς βασιλικός μου ὄρισμός, θέλεις εἰξέβει δὲ τι κατὰ τὴν πρὸς σὲ πίστιν καὶ συντηρουμένην κλίσιν καὶ βασιλικήν μου εὔνοιαν, καὶ κατὰ τὸ ἐνοικοῦν σοι σπιδακάτε καὶ ἔμφυτον ἀγγίνοιαν καὶ πολυπειρίαν σαν, δημιούριον οἱ πρὸς ὅλεθρον τῶν λυμεώνων καὶ ἀπαλλαγὴν τοῦ κατὰ κληρονομίαν βασιλικοῦ μου τόπου τῆς Βλαχίας, εὐστοχοὶ πρόποι, πεδιάτρια καὶ ἀξιόγοστοι ἐκδουλεύσεις σου ἀνεφένησαν ἀποδεκτὰ καὶ ἐπανιστὰ εἰν τὸ ὑψηλὸν κοράτος μου, ἀλλὰ καὶ ὅλη τὰς λοιπὰ, ὅσας ἐνέργησαν καὶ ἐνεργεῖς διὰ νὰ ἐμπνεύσῃς ζῆλον καὶ προθυμίαν καὶ νὰ ἐνσύγχυσης τοὺς μεσμούριδες πρὸς κατεστροφὴν τῶν κακούργων ἐκείνων, λίστην εὐχρέστησαν. "Οὐεν ὅν πληροφορημένος εἰς τὴν δοκιμέραν ἀκράτουσαν καὶ διὸ αὐξάνει προβαίνουσαν βασιλικὴν πρὸς σὲ εὔνοιαν καὶ καλὴν ὑπόληψίν, γῆτις καὶ ἔφθισσαν εἰς τὸν ξερὸν βαθὺν, ἀνυπερθέτως ἀπαιτοῦμεν παρὰ σοῦ νὰ ἐνεργήσῃς καὶ νὰ δικτελέσῃς δοκεῖν αὐτῇ βασιλικῶς σοὶ ἐπιτάπτονται, γωρᾶς νὰ ἀναφευθῇ μικρὸς ἐλάττωσις εἰς τὸ σύνηθες γαῖρέτες σου διὰ τὰς ἑρατίγρια διόποι φευδῶς διέσπειραν οἱ ὄπαδοι τῶν κακούργων. Καὶ μὲ δῆλον ὅποι εἶναις ἀνυπερθέτοις διὰ περὶ ἐκείνων ὅποι διασπείρουσι τὰς τοιχύτας ἑρατίγρια καὶ περὶ ἐκείνων ὅποι παραβαίνουσι τὴν γνώμην καὶ θέλησίν σου, ἐκεῖνο ὅποι γένεσιν εἶναι καὶ θελήσης τοῦτο εἶναι δεκτὸν καὶ εἰς ἡμῖν, πλὴν διὰ νὰ μὴ παρέλθῃ καιρὸς μέχρι τῆς ἀποκρίσεως τῶν παρὰ σοῦ γραφομένων ἐνευτοῦντος ἀναβολῆς κατὰ τὴν τελείαν πληρεζούσιότητά σου, νὰ παιδεύσῃς αὐστηρῶς καὶ διποδιώξῃς κακῶς τοὺς διασπείραντας τὰς τοιχύτας φευδολογίας, καὶ συντηρῶν τὴν εὔτεξίαν τοῦ τόπου νὰ διαρίσῃς εἰς τοὺς χρέιαν διαφυλάξεις ἔχοντας τόπους τὰς στρατεύματας καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῶν καὶ νὰ φροντίσῃς

ἐπιφελῶς εἰς τὸ νότιον πόρη καὶ εἰσβιβάσθη ἢ χρυσίως ἢ ωνυμίαις ζαγρύδες ή εἰπχυνὲς εἰς Κιδώνη. Νέος καταβόλης δὲ κάθε προθυμίαν καὶ ἐπιφέλειαν καὶ μεταχειρισθῆς τοὺς προστήκοντας τρόπους εἰς τὸ νότιο διαπορτίσης τὴν συλλογὴν τῶν κακούργων, ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν ὄλλων μεμούριων καὶ προθυμοποιηθῆς εἰς τὸ νότιο καταπρόστηγες καὶ νότιο ἔξολοθρεύσης τὸν φυθέντος Πατριάρκοις διερίζοντας σπραχτεύματα καὶ εἰς τὸ μέρος τῆς Βλαχίας καὶ διατεῖχόντων ὄλλων εἰς τὸ μέρος τῆς Ρούμελης καὶ σκεπτόμενος καὶ ἐμπελετῶν τὰ ἕγγραφά τοις Ἀπόδουλοις πασσαὶ καιμακάμη τοῦ βασιλικοῦ μου βεναπίσιον ζῆτον, καὶ ἀνέκαθεν ἀναψανέντα εἰς τὴν κρατικήν μου βασιλείαν καὶ μὲ τοὺς ἔμφροντας καὶ νομοχεῖς τρόπους σου νότιο παντόθεος τὴν βασιλικήν μου πρὸς σὲ εὔνοιαν, γράφων ἀδιακόπως πρὸς τὴν κρατικήν μου βασιλείαν καὶ διτλοποιῶν τὰς ἀναγκαίκης εἰδήσησι.

Ἐπὶ τούτοις ἔξεδόθη δὲ παρὸν ὑψηλός μου προσκυνητὸς δριταός· οὕτω γνωσκε, πίστεις τῷ ιερῷ βασιλικῷ μου αγμείῳ.

Τῷ γιλιτῷ διακοσιοστῷ δικάτῳ πέμπτῳ ἔτει κατὰ τὴν τοῦ Τρεμπιουλ-εθεδλ.

Ἐν Κωνσταντινούπολει τῇ θεοφρουρήτῳ.

Γ'

Πρώτιστε τῶν ἥγειρέων τοῦ γένους τοῦ Μεσίου, πρώτην αὐθέντη τῆς Βλαχίας Κωνσταντινούπολες Ἀλέξανδρος Βοεβόδα, περαιωθείσαν τὰ τέλη σου ἐπί ἀγαθῷ· ὅτι πατρόθεν εἶπαί δοῦλος καὶ ἐμεκδάρης καὶ νίδις ἐμεκδάρη τῆς κρατικῆς μου βασιλείας, πιστός καὶ ὄνομαστός ἐπὶ συνέσει καὶ εὐφυΐᾳ, καὶ ἐπεμελήθης δεικνύων μέχρι τοῦδε εἰς τὰς χορηγήθισσας σου αὐθιντεῖσας τῆς Πογδανίας καὶ τῆς Βλαχίας δοκὸς ἀρεστὸς καὶ ἐπαινετός ἐκδουλεύσεις, καὶ μάλιστα προλαβόντως ὅτε οἱ κακούργοι ὠρμυγόσσαν εἰς τὸν τόπον τῆς Βλαχίας ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν λοιπῶν βασιλευῶν μου μεμούριων, ἔκαμες πάντα τὸ ἐπί τοι εἰς τὴν ἔξολοθρευσιν καὶ ἀπαδιωγμὸν τῶν, καὶ ἐφρόντισας τέλος πάντων διὰ τὴν ἡσυγίαν καὶ δύνασιν τῶν πτωχῶν ἰχγιάδων, γεννήκιως καὶ ἀνδρικῶς προσπελκίσας εἰς τὸ δυρρῆ (εὐδαιμονίαν) τῆς κρατικῆς βασιλείας μου, καθὼς καὶ δλας τὰς ὄλλας πιστὰς καὶ προθύμους ἐκδουλεύσεις σου τὰς ἡξεύρουμεν καὶ ἐπρεπε δικόυτι ἱκανοὺς γένοντας νότιο γερμονεύης εἰς Βλαχίαν· μὲν τὸ γένος ἐφανέρωσας δὲ διετὸς τὸ ἀποθένεις τῆς ὑγείας σου, καὶ οἱ τὸν λατιφὰ (πχράτησιν) σου ζητοῦντες ἀριζάδες (ἀντιπρόσωποι) σου ἀντεφέρονταις εἰς τὸ ὄληλὸν βασιλικὸν κράτος μου μόνον καὶ μόνον διὰ τὸ οὐδικάτοις καὶ πίστιγσι σου διπού διεφέροντη μέγιστη τοῦδε καὶ διάτι ἐπιμόνιος ἐζύγιτος τὸν ιεριγιᾶτ σου καὶ διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς καλὴν βασιλικὴν ἡμῶν ἐπὶ σὲ εὐμένεισιν, ἐνεδόσαμεν εἰς τὴν παράκλησιν σου, ἐκδοσάντες τὸ ιερὸν ἡμῶν βασιλικὸν

κατέται καὶ ἐδιωρίσκμεν ἀπὸ τῆς ἵβ' τοῦ Τζεμαζίου· ἀγῆρ τὸν ἔνπαλιν πι-
στὸν καὶ δεδοκιμασμένον ἡμῖν πρώην Βοεβόδα τῆς Μπογδανίας Μιχάλιο-
δα¹. Καὶ ἀγκαλὰ νὴ ἐπροστάχθη ὁ ῥηθεὶς διὰ νὰ κινήσῃ ἀπὸ βασιλευού-
σης ἄμας τῷ ἔκδοθῆναι τὸν ὑψηλὸν ὄρισμόν μου, καὶ ταχέως μὲν μετήρι²
(ταχύτητα) νὰ προρθάσῃ ἐκεῖσε, μήπως δέ, οὐ μὴ γένοιτο, ἐξ αἰτίας κακο-
τρόπων τινῶν ὅπου θυμπορεῖ νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, μὲν τὴν πρό-
φασιν τῆς μεταλλαγῆς τῆς αὐθεντείας προζευνθῆ ἀπαύδησις εἰς τοὺς βασι-
λικοὺς μεεμούριδες, ὅπου εὑρίσκονται τόσον εἰς τὸ μέρος τῆς Βλαχίας, ὃσον
καὶ εἰς τὴν ἔκτασιν τῆς Τούνας καὶ ἐπιστρέψουν οἱ κακοποιοί, καὶ προζευνή-
σουν βλάχην εἰς τὸ μεμιλεκέτη καὶ ἐπομένως ἀκολουθήσῃ ἐμπόδιον εἰς τὸ
μασλαχάτι (ὑπόθεσις), ἐως ὅπου νὰ φθίσῃ ὁ ῥηθεὶς Βοεβόδας διάδοχός σου
αὐτόθι καὶ νὰ ἀναδεχθῇ τὴν δουλείαν, τὸν ὡς κατ πρότερον, εἰδεύρωντας τὸν
ἐκυτόν σου ἡγεμόνα, νὰ μεταχειρισθῇς δλους τοὺς πρώτους μεεμούριδες σου,
ὅπου ἦθελεν εὑρεθῆ ἔκχαστος, δίδοντας καὶ τοὺς οὐλουφέδες (τροφάς) καὶ
ταγίτια (σιτηρέσια) τοῦ στρατεύματος μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ ινφισαλίου σου
(ἀποχωρήσεως). Σφρόδρες δὲ ἐπροστάξαμεν διὸ ὑψηλοῦ ὄρισμοῦ μᾶς τοὺς πο-
γιάριδες καὶ κακιμακάριδες ἐντοπίους διὰ νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὴν προστα-
γήν σου καὶ νὰ πληρώσουν τοὺς οὐλουφέδες καὶ τὰ ταγίτια τοῦ στρατεύμα-
τος ἀπὸ τὴν ἡμέραν τοῦ ινφισαλίου σου· καὶ σὺ εἰς αὐτὰς τὰς ὑποθέσεις
περιτσάτερον ἀπὸ πρῶτα νὰ κάμης γιαρέτι (πρωσοχήν) καὶ τέλος πάντων
καθὼς ἐπὶ τῇ αὐθεντείᾳ σου νὰ κάμης ιδαρὲ (διοίκησιν) ὅμοιοι τῷ (ὑπόθέ-
σεις) τοῦ μεμιλεκτίου, καὶ νὰ διαφυλάξῃς καὶ νὰ διατηρήσῃς τὰ πέριξ, καθ'
ὅν τρόπον ἔφρόντιζες καὶ ἔκάτεταζες τὴν δουλείαν, ἔτσι καὶ τώρα νὰ διευθε-
τήσῃς μὲν τὸ σύνηθες γαϊρέτι σου καὶ νὰ καταδαπανήσῃς τὴν ἔμφυτον πί-
στιν καὶ ἀγχίνοιάν σου καὶ ἀρ' αὖ φιάση ἐκεῖσε ὁ ῥηθεὶς διάδοχός σου θέλεις
διδάξει καὶ καθοδηγήσει αὐτὸν ἐκ στόματος τοὺς τρόπους τοῦ μασλαχατίου
καὶ οὕτω νὰ ἐπιστρέψῃς. Καὶ διὰ νὰ ἐπιμεληθῆς νὰ μὴ γένη κακένα τι ἀ-
πευκταῖον ἢ κουκούρι (σφάλμα). Ἐξεδόθη ὁ παρὼν ὄρισμός μᾶς ἐπὶ τούτῳ
καὶ ἐστάλη ἐν βίᾳ. Ἐξεδόθησαν δὲ ξεχωριστὰς ὑψηλοὶ ὄρισμοὶ πρὸς τε τὸν
Σιλιστρός βαλισῆ Χασάν πασά, πρὸς τὸν Ἰπρατήν ταζιρῆ καὶ λαϊκούς βασιλι-
κούς μεεμούριδες, καὶ στέλλονται δλοι αὐτοὶ πρὸς σὲ καὶ ζητοῦμεν νὰ στελ-
λητῆς αὐτοὺς τοὺς ὄρισμοὺς ὃπου δεῖ.

Καθὼς δὲ ἀνωτέρω προστάττομεν νὴ φέρῃς ἐμπροσθέν σου τοὺς τῆς Βλα-
χίας πογιάριδες· καὶ νὰ τοὺς φανερώσῃς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ νὰ σημειώσῃς μὲ
μαχσούσικα (ἰδιαίτερα) γράμματά σου εἰς τοὺς πέριξ μεεμούριδες αὐτὸ τοῦτο
καὶ ξως ὅπου νὰ φθίσῃ ὁ διάδοχός σου νὰ κάμης κάθε γιαρέτι ἐκ ψυχῆς εἰς

1 Οὗτος ἦγ Μιχαήλ ὁ Σούτσος ἡρ' οὖν ἐξηκαλουθησεν ἡ ἐπιχνάστασις τοῦ Πασσάνογλου
εὑρυτέρας λαβοῦσαν ἀστάσεις. Οἱ ἐπαγαστάται ὥρμησαν κατὰ τοῦ Βουκουρεστίου, δὲ λαὸς
ἀνεγάρησε μετὰ τοῦ ἡγεμόνος. Η πόλις ἔμεινεν ἔρημος, πανταχοῦ δὲ εἰς τὰ πέριξ ἡκούντο
ἄλασματα καὶ δύσηρα. Οἱ διαγύσσιοι Φωτεινός παρὼν ἐν τοῖς φρίκωδες τάταροις ἐκείνοις δεινοῖς
περιγράφει· ἐν πολλαῖς σελίσι τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ τὴν κατάστασιν.

τὸν μὲν θάνατον οὐκέτι, ὅμηρον διασώσει. Καὶ τέλος πάντων έφη
ἔπος γὰρ οὐδέποτε διάδοχός του νὰ κάρηται πάρετο δημοπρεπὲς στρατεύματος
καὶ γὰρ ακτορίωσης τὰ μέσα τοῦ μουχουφαλᾶ (προτυλαξίας) καὶ εἰξεύρων
τὸν ἔστιν σου πάλιν γάλια (ἥδη) ἡγεμόνα, οὗτος νὰ κάμηται χαρικέτος (ἐνέρ-
γειν), καὶ νὰ ἐπιμεληθῇ εἰς τὸ νὰ ἀκτελέσῃς τὰς ἀνωτέρες βασιλικάς μου
προσταγῆς, ἀποδεικνύων τὴν ἐμφυτού ἀγχίναιαν καὶ πίστιν σου· καὶ νὰ φρον-
τίσῃς νὰ φανερώσῃς ταχέως τὰς διεδικτυα, ὃπου ἐρεταχειρίσθης εἰς αὐτὸν τὸν
μαδδὴν (ὑπόθεσιν). Οὕτω ποίησον, πίστευε τῷ θεῷ βασιλικῷ μου· σημείῳ.

Ἐξεδόθη τῇ ίδιᾳ τοῦ Τζεμαζιούλ-άγηρ τοῦ χιλιοστοῦ διακοσιοστοῦ δεκά-
που τέμπτου ἔτους,

Ἐγ Κωνσταντινουπόλει τῇ θεοφρουρήτῳ.

ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΝΔΑΥΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ QUATREFAGES *

Καθ' ἓν χρόνον ἐκ τῆς μεγίστης προδόσεως τῶν φυσικῶν ἐπιστημάτων, ιδίως
δὲ ἐκ τῶν παλαιοντολογικῶν καὶ γεωλογικῶν ἐρευνῶν νέας περιόδους φύσεως θεωρίας, ἣ περὶ ἐνδομήνχου δημιουργικῆς δυνάμεως τοῦ ἡμετέρου πλα-
νήτου, δυνάμεως ἐνδελεχῶς μὲν ἐνεργούμενῆς, ἀλληλοδιαδόχως δὲ ἐξελισσο-
μένης καὶ περαγγεγόνης ἐν τῇ ἀνυπολογίστῳ τῶν χρόνων σειρᾷ, πᾶν ὅτι
ζῆται καὶ ὑπάρχει· καθ' ἓν χρόνον ἣ ἐπιστήριη ἀδυνατοῦσα νὰ ἔχηγηται τῶς τὸ
πρῶτον ἀνεφάνησαν οἱ ζῶντες ὄργανοι, πῶς ἐκ τῆς οὐκροσταλλωμένης
καταστάσεως καὶ ἐκ τῆς ἀκινησίας τῶν ζωοργάνων πάρηγθη ἡ κίνησις καὶ
ἡ ζωή, ἣ ἀποπλικνάται εἰς ὑποθέσεις ἀνυποστάτους, ἢ ἀνομολογεῖ διτὶ τὸ
ἀνθρώπινον πνεῦμα οὐδέποτε θέλει δύνηθη νὰ δέρῃ τὸν μυστηριώδη πέπλον
τοῦ καλύπτοντος πήνην ἀρχικήν τῶν πραγμάτων αἰτίαν· καθ' ἓν χρόνου πλεῖ-
στοι φυσιολόγοι πρὸς μίαν καὶ μόνην οἰσίαν τῶν ὄντων ἐμβλέποντες καὶ εἰς
τὴν Μήτην καὶ εἰς τὰς λειτουργίας αὐτῆς περιάπτοντες καὶ πνευματικά φαι-
νόμενα ἀπόδοντα περὶ τὰς πανθρωπολογουμένας ιδιότητας καὶ τὰ προσόντος
τοῦ οὐλεοῦ κάσηου, παραταλεύσουσι τὰς ἐμβριονιτέρας-πεποιηθέσεις καὶ τὰς
ἀρχαιοτάτας παραδόσεις τῆς ἀνθρωπότητος, ἀδιαλείπτως δὲ ἀγακινοῦσε τὰς
ἀμφισβητουμένας θεωρίας περὶ μονογενείας καὶ πολυγενείας, περὶ ἐνότητος
τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ πολλότητος τῶν ἀνθρωπίνων εἰδῶν καὶ ἐν γένει
περὶ ἀλληλοδιαδόχου τῶν εἰδῶν ἀλλοιώσεως καὶ ἀνχυροφύσεως, ιδίους εἰς τῶν
ματικῶν διασκεκριμένων φυσιογράφων τῶν καθ' ὅματα χρόνων, ὁ Καρ. Quatrefages,

* Quatrefages: *L'espèce humaine* 1877 6^η έκδοσις.